

Παναγιώτης Μαυροειδής

Ο ΕΝΦΙΑ λοιπόν έμεινε απείραχτος.

Όπως έμεινε ακέραιο και το δημόσιο χρέος και πειθήνια η εξυπηρέτησή του. Υποσχέσεις για κατάργηση και διαγραφή αντίστοιχα που έγιναν καπνός όπως και αυτές για αύξηση του κατώτατου μισθού, αφορολόγητο στα 12.000 και άλλες πολλές.

Δε χρειάζεται μεγαλύτερη συζήτηση πάνω σε αυτά. Λένε ότι **σε ένα περιβάλλον που λένε ψέματα σχεδόν όλοι, το πρόβλημα δεν είναι ότι αυτά γίνονται πιστευτά, αλλά αντίθετα, ότι κανείς ή σχεδόν κανείς δεν έχει πλέον όρεξη να ακούσει ή να συζητήσει οτιδήποτε.**

Η ιστορική εγκληματική ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται ακριβώς εδώ: Ενώ τα καταφέρνει απείρως καλύτερα από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ να κάνει τη βρομοδουλειά της λαϊκής αφαίμαξης, ταυτόχρονα δημιουργεί το περιβάλλον του μεγάλου κινδύνου για απόλυτη απαξίωση όχι απλά της αριστερής πολιτικής, αλλά και κάθε έννοιας λαϊκής πεποίθησης ότι με τον αγώνα υπάρχει η ελπίδα για το καλύτερο.

Μέσα σε τούτη την αχλή, ξεφεύγουν κάποια πράγματα πιο σημαντικά από τα αυτονόητα και τα εύπεπτα μοιρολόγια.

Πρώτο: η διατήρηση του ΕΝΦΙΑ ήταν ένα από τα τιμήματα της παραμονής στην ευρωζώνη και της επιλογής της μη-ρήξης, καθώς ρητά απαιτήθηκε από το Τρίτο Μνημόνιο η είσπραξη

ακριβώς 2,65 δις από την πληρωμή του φόρου-λαιμ

Alexis Tsipras
@atsipras

Ακολουθείτε

4η δέσμευση: Δίκαιη φορολογία.
Αφορολόγητο στα 12000 ευρώ.
Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Αντικατάστασή του με
Φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας.

RETWEETS

437

ΑΡΕΙΞΕΙ ΣΕ

199

10:15 π.μ. - 20 Ιαν 2015

Ελλάς

Δεύτερο: Μαζί με τη διατήρηση του ΕΝΦΙΑ, χάρη σε αυτή, αλλά και της αύξησης των έμμεσων φόρων όπως ο ΦΠΑ, δεν υπάρχει «ανάγκη» καμίας αύξησης φορολόγησης της μεγάλης ακίνητης περιουσίας της αστικής τάξης, της εκκλησίας ή των εφοπλιστών.

Τρίτο: Η φοροκαταιγίδα δεν έχει μόνο «εισπρακτικό» χαρακτήρα, ούτε «στερείται ορθολογισμού», όπως πλειοδοτεί σε μπαρουτολογίες η μνημονιακή αντιπολίτευση απέναντι στην μνημονιακή κυβέρνηση. Αντίθετα, μέσω της δήμευσης ή αχρήστευσης ή μετατροπής σε βάρος αντί για τελευταίο αποκούμπι της λαϊκής κατοικίας, δημιουργούνται οι όροι για «αγορά κατοικίας», πάντα σε συνδυασμό και με την παράδοση των «κόκκινων δανείων» στους διάφορους «γύπες». Πρόκειται για μέτρα βίαιης επιτάχυνσης στη διαμόρφωση ενός γενικευμένου, καθολικού καπιταλισμού σε όλες τις σφαίρες της κοινωνικής ζωής, αυτό που στη μασκαρεμένη γλώσσα τους ονομάζουν «λειτουργία συνθηκών αγοράς».

Τέταρτο: Η διατήρηση του ΕΝΦΙΑ όπως και το σύνολο των μνημονιακών πολιτικών δεν είναι «η συμφορά που μας έφερε η «πρώτη φορά αριστερή κυβέρνηση», αλλά το αποτέλεσμα της κίνησης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ακριβώς πάνω στις στρωμένες ράγες που έχουν στήσει οι διαδοχικές κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Δικός τους νόμος ήταν ο ΕΝΦΙΑ. Αλλά και τον αλά ΣΥΡΙΖΑ ΕΝΦΙΑ τον έχουν επίσης υιοθετήσει και εγκρίνει στη Βουλή το περυσινό καλοκαίρι, σε εκείνη την αμίμητη εκδήλωση δουλοφροσύνης προς την τρόικα με 222 ψήφους υπερ στο Τρίτο Πεντακομματικό Μνημόνιο (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ).

Πέμπτο (και ίσως πιο πικρό): Ήταν έκπληξη η αθέτηση της κατάργησης του ΕΝΦΙΑ από τον ΣΥΡΙΖΑ; Δεν ήταν! Το ίδιο το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε για «κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και αντικατάστασή του με άλλο δίκαιο νόμο που θα αντιμετώπιζε και το θέμα της φορολόγησης της μεγάλης περιουσίας». Ε, όταν μεγάλο εισόδημα κατά ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι κινείται πάνω από τα 12.000 ευρώ, γιατί να μην είναι πολυτέλεια πλουσίων και ένα διαμέρισμα ή μια δεύτερη καλύβα; Όταν όμως γινόταν αυτή η συζήτηση, τόσοι μα τόσοι ΣΥΡΙΖΟπληκτοι μιλούσαν για «Κασσάνδρες», και «σεχταριστές», που «δεν τρώγονται με

τίποτα...».

Τώρα οι ίδιοι όταν τους συναντάς συζητούν μόνο για τον καιρό ή για τη δουλειά και τα παιδιά. Ο λογαριασμός όμως, οικονομικός και πολιτικός, είναι βαρύτατος, όπως βαριές και ασήκωτες αποδείχτηκαν και οι διεσταλμένες αυταπάτες για τον δήθεν εύκολο κυβερνητικό δρόμο της «άμεσης ανακούφισης» μέσα από το «σύμφωνο συμβίωσης» με την ΕΕ και την αστική τάξη στην Ελλάδα.